

det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius). Det er det sædvanlige. Men naar det ærede Medlem talte om Noget, som han kaldte Jordreielser i min Fremstilling angaaende Spørgsmaalet om flydende Forter, tror jeg, at han bliver Bevistet skyldig for, at der fra min Side foreligger endogsaa kun nogen Misforstaaelse. Det ærede Medlem veed, at det er det imellem os, at han tror, vi have Penge nok, thi vi kunne tage dem af deres Lomme, der isorveien betale ubillig Told paa Kaffe og Sukker osv., medens vi Andre mene, at vi ikke kunne tage dem der. Efter disse korte Bemærkninger kommer jeg nu til det, som jeg kalder Hovedindslaget fra de ærede Medlemmers Side i denne Sag, nemlig den Udtalelse, som fremsattes af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds. Det er altid en Fornøielse for mig at forhandle med det ærede Medlem. Han neblægger Indsigelse mod min Betragtning, den jeg nærmere har præciseret, at vi ingen Penge have til forøget Fremme af vort Forsvarsvæsen. Vi have ikke Penge, ikke en Stilling. Det er min bestemte Paaftand; derpaa hviler min Opfattelse af dette Spørgsmaal. Saa siger det ærede Medlem, at derimod neblægger han Indsigelse. Det kan han gjøre. Det ærede Medlem forveylede mine Udtryk, naar han tillagde mig den Udtalelse, at det ikke var patriotisk, naar man ikke vilde gaa med Flertallet. Det har jeg ikke talt om; men jeg siger, at den ærede Regering vilde faae alle patriotifffindede Mænd med sig i sin Betragtning over Nødvendigheden af at faae disse nye Kilder, naar den bestemt stillede sig paa Flertallets Standpunkt, og i den Retning har det ærede Medlem ikke bestemt udtalt sig som en Undtagelse. Nu siger det ærede Medlem: Ethvert Overstud, der kan komme ud af det aarlige Budget, tage vi og benytte til Udviklingen af vort Forsvarsvæsen. Altsaa skulle vi forlods tage af Overstudet og, tilfidesættende Reformer og andre Formaal, der iøvrigt skulle fremmes, skulle vi derfor bygge Befæstninger; og naar vi saa have bygget saaledes løs, at vi ikke have noget Overstud mere paa Budgettet, medens vi selvsjælgelig have ladet alle andre Reformer ligge, saa skal vi, hvis vi vilde gaa videre med Befæstningerne, nok kunne komme til en ny Stat, men indtil da ikke. Dersom man f. Ex. vil bestemme sig ikke til 30 Millioner Kroner til Udviklingen af vort Forsvarsvæsen, men til 100 Millioner Kroner, — jeg tager et Exempel, som ikke er grebet ud af Luften, — og vi saa pine dem over Halvdelen deraf ud af vort ordinære Budget, saa vil man mulig gaa ind paa en Stat — efter hvilke Regler, veed jeg ikke — til at vælte Ræsten. Men det ærede Medlem maa dog indrømme mig, at derved standser han enhver Reform, f. Ex. paa Toldomraadet, paa de indirekte Statters Omraade. Det er det ærede Medlems Ønske; han ønsker ikke videre Reformer;

men det ønske vi, og der er Modfatningen. Naar nu det ærede Medlem siger, at vi vilde benytte Spørgsmaalet om Forsvarsvæsenets Fremme til at fremtvinge en Formue- og Indtægtsstat, saa ligger deri en Betydning, som det ærede Medlem fuldstændig sanner ethvert Bevis for. Svad vil det ærede Medlem sige, hvis jeg sagde til ham og hans Meningsfæller, at de vilde benytte Forsvarsspørgsmaalet til at standse enhver anden nyttig og gavnlig Reform, der kræver Pengeudgift fra Statskassen? Jeg retter ikke den Betydning mod det ærede Medlem og hans Meningsfæller, at de stille Forsvarsspørgsmaalet i første Række af vort Lands Anliggender, for at hæmme Bestræbelserne for andre Reforme, og kun forsaavidt de kunne opnaa det, ville gjøre Noget for Forsvarsvæsenets Fremme; men naar vi ikke tillægge det ærede Medlem og hans Venner den Art af Bevæggrunde ligeoverfor Spørgsmaalet om Fremme af vort Forsvarsvæsen, da vil han erkjende, at han ligesaalidt er berettiget til at tillægge os de Bevæggrunde, at vi egentlig ikke bryde os om Forsvarsvæsenets Fremme, men kun nødtvungent ville gaa ind derpaa, naar vi kunne fremtvinge en ny Befattning. Jeg fortænter ikke det ærede Medlem i, at han ikke har Meget tilovers for de Reformer, vi navnlig ønske fremmede som f. Ex. Nedlættelse af den store Indtægt af Tolden — thi denne Indtægt er forsaavidt for stor, som den fremkommer efter uretfærdige Regler — der i Forbindelse med andre indirekte Indtægter udgjør over 26 Millioner Kroner. Jeg fortænter ikke det ærede Medlem i, at han ønsker det, men han maa stille sig lige saa liberal overfor vort Standpunkt, naar vi ønske det Modfatte, og finde, at en passende Regulator i den Henseende kunde en lempelig Formue- og Indtægtsstat være, en Formue- og Indtægtsstat, som ikke er stort mere end en $\frac{1}{10}$ af det Beløb, som indkommer ved indirekte Befattning. Jeg skal dog mene, at hvormegen Frygt ærede Medlemmer end kunne have for en Formue- og Indtægtsstat, saa ville deres Interesse for Forsvarsvæsenets Udvikling dog blive en saadan, at de tilfidesætte det underordnede Hensyn for Hovedsaget, og gaa ind paa at frembringe til de nye Foretagender nye Indtægter, for at vi ikke paa andre Punkter af vort offentlige Liv skulle hænges ved disse nye Foranstaltninger. Men hele den Række af Betragtninger hænger saa nøie sammen med Udviklingen af det Slags Flaademateriel, som der er Tale om under Nr. 74, at jeg nærer det Haab, at Folkethinget fremdeles vil fastholde, at dette Spørgsmaals Behandling ikke foregribes ved denne Afstemning. Gjøre de det Skridt, som det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) i Forening med den meget ærede Minister forlanger, have de gjort det første Skridt bort fra den eneste Vej, som — naar forøvrigt de rette Betingelser ere tilstede — efter min Op-